

[Erna Sørensen.]

administration fra, og det kan vi kun være glade for. Som det ærede medlem hr. Sønderup sagde, var vi selv i gang med at udarbejde et forslag til den fremtidige lovgivning for statens husholdningsråd; men vi har fundet, at med de forbedringer, der indeholdes i den højtærede indenrigsministers forslag, var det lige så naturligt, at vi deltog i udvalgsarbejdet angående dette lovforslag og dér kom med vore bemærkninger, indvendinger og forslag, så der forhåbentlig kan blive en god lov ud af det.

Det konservative folkeparti har gennem alle årene bortset fra starten støttet ethvert lovforslag, der er fremkommet om statens husholdningsråd ud fra den opfattelse, at der her var et stort område, der ikke var tilstrækkelig gennemplejet, og at der var rimelighed i, at kvinderne her i landet havde et sted, hvor de områder, det her drejer sig om, kunne undersøges og forskes, og man kunne få vejledning og oplysninger derom, så anvendelsen af alle disse penge vedrørende husholdningerne, som udgør en stor del af vor nationalindtægt, blev virkelig god og vi fulgte med tiden. Vi må alle erkende, at der netop på husholdningsområdet er sket en kolossal udvikling i den måde, man driver en husholdning på, i den måde, hvorpå man lægger et budget til rette; og den skete forandring i kosten medvirker også i høj grad til bedring af sundhedskvaliteten, kan jeg sige, for hele den danske befolkning.

Det er også ud fra disse betragtninger, vi nu gerne vil gå videre i arbejdet, omend vi kan sige, at vi måske har nogle kritiske briller på, belært af den erfaring, at der har været rejst en i mange tilfælde, synes jeg, berettiget kritik af de resultater, som er kommet ud af dette store råds virke. Vi kommer ikke udenom, at hvis husholdningsrådet på et tidligere tidspunkt havde indstillet sin 2 minutters udsendelse, havde erkendt, at det ikke var nogen succes, hverken på det ene eller det andet område, var det ikke kommet til en så stærk offentlig kritik, som tilfældet var. Vi kan godt sige, det danske grin næsten ikke er til at arbejde imod; har det først fået indpas, virker det på nær og fjern, og det var ærligt talt blevet så galt, at man dårligt kunne være bekendt at sige, at det var noget udmærket,

der kom fra husholdningsrådet. Jeg har en lille bog om disse udsendelser, der er virkelig mange gode råd i, men man kan altid finde nogle uheldige ting, og det er altså det, man har fået fat på, og som så kommer frem i pressen. Dér har vi forklaringen.

I dag er det sådan, at husholdningsrådet har 2 ugentlige udsendelser à 10 minutter i kvinderne eftermiddagsprogram, og det synes jeg er en glimrende måde at give oplysningsarbejdet fra sig på. Radioen er et glimrende middel til at give oplysninger til nær og fjern; der er ingen grænser for, hvad man faktisk kan oplyse på 10 minutter, medens 2 minutter giver et uheldigt billede af det, man vil have frem. Jeg håber også, man på dette område vil udnytte det arbejde der gøres i husholdningsrådet til gavn for alle husholdningsinteresser.

Vi vil gerne gå i gang med arbejdet, men jeg vil dog sige, at selve navnet er en af de ting, som bringer kritik frem. Hjemmenes forskningsinstitut, som var foreslået i betænkningen fra udvalget vedrørende husholdningsrådets fremtid, er i og for sig et mere rammende udtryk for det arbejde, der gøres, og man kunne måske endda yderligere forkorte det til hjemmenes institut. Men herom kan vi måske tale i udvalget. Jeg forstår, at der er forskellige meninger om dette, men når man nu skal rationalisere og gennemtænke det hele, må vi vel også tage spørgsmålet om navnet med. Det er vigtigt, fordi der er så mange misforståelser med hensyn til, hvad dette råd egentlig tager sig til.

Det i udvalgsbetænkningen, der har gjort det dybeste indtryk på mig, er i virkeligheden en udtalelse fra alle dem, der har med undervisningen at gøre. Jeg vil gerne have lov til at citere af et enkelt bilag, nr. 7, som er underskrevet af Foreningen af Husholdningsskoler, Danmarks Skolekøkkenlærerindforening, Pædagogisk Forening for Husholdnings- og Skolekøkkenlærerinderne og Foreningen af danske Husholdningslærerinder. I skrivelsen til udvalget siger man udtrykkelig:

„Vi vil mene, at husholdningsundervisningen, som den praktiseres inden for barneskolen og derfra videre i ungdoms- og aftenskolerne og på efterskolerne, husholdningsskolerne og seminarierne samt forsorgsinstitutionerne, er en af de betydt-